

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESpanya, trimestre, 1'50 Ptas.
 EXTRANGER, semestre. 4'50 »
 Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Bletjós, 31. — GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

Recorts historichs

S'ha commemorat solemnement a Barcelona y en altres indrets de Catalunya la terrible data del 11 de Setembre de 1714. Fou el dia en que caigué Barcelona y ab ella Catalunya, a la empenta de les armes castellaness y franceses, fou el dia en que 's consagrà definitivament per Espanya el regim centralista y uni formador que 'ns ha dut a la ruina.

Perqué cal tenir en compte que aquella sang nant lluita no era un senzill plet entre dues dinasties, era un plet entre dos pobles, entre dos ideals, dos temperaments, troimfant el de despotisme, contra 'l de llibertat.

Catalunya després de la caiguda s'ha refet y commemora aquella data, no pera plányersen platonícament, sino pera pendre exemples d'ella, pera allissonarse en el passat y evitar els perills de noves caigudes.

Tant com mes Catalunya se sent vigorosa, mes solemnement commemora la fetxa que recorda la seva decadencia. Abans passava desapercebuda aquella fetxa; ara se celebra ab es clats d'entussiasme. Pero enguany, una nova forsa ha contribuít al esplendor de la festa: pera ser complerta hi faltava el concurs de la dona catalana y aquest concurs ha vingut enguany esplendidament.

Tot moviment social, sense el concurs de la dona es deficient; el catalanisme compta ja ab ella. Per aixó es un moviment potent, complet; per aixó te de triomfar.

EN HONOR DEN BALMES

Probablement diumenge dia 23, se farà la festa solemne de descobrirse la lápida a la casa del Prat de Dalt (Caldes de Montbuy) que te per objecte recordar que 'n dita casa en Balmes hi va escriure la seva famosa obra «El Criterio.»

Assistiran a la festa importants personalitats y lluides representacions y s'espera que hi haurá molt concurs de poble.

En el número vinent donarem compte deta-

llat dels preparatius que hi hagi fets, que van a carrech d'entusiastes persones del Vallés y de Vich.

La festa promet revestir molt esplendor.

Cambra Agrícola Oficial del Vallés

DELEGACIÓ DE CALDES DE MONTBUY

II CERTAMEN

que celebrarà aquesta Delegació, mitjansant públich concurs destinat á recompensar la virtut y actes meritoris de la classe pagesa distribuint els premis de conformitat al següent:

CARTELL

Premi del Eminentíssim Sr. Cardenal Casañas, Bisbe de Barcelona. — Consistent en 50 pessetes. — Se concedirà al pagés, vehí de qualsevol dels pobles del Bisbat de Barcelona, que cumplint els seus debers religiosos, observant exemplar conducta y essent un bon trevallador, hagi tingut la desgracia de inutilisarse temporal ó perpetuament pera el treball á causa de malaltia ó accident á ell no imputable.

Premi de la Exma Diputació Provincial de Barcelona. — Consistent en 50 pessetes. — Al pagés vehí de qualsevol poble de la provincia que hagi plantat mes arbres fruyters, que visquin en la actualitat y els tingui millor cuidats

Dos accessits de 25 pessetes de la mateixa Exma. Diputació se concedirán als que segueixin en merit al que obtingui el premi anterior

Premi del Diputat á Corts per aquest Districte Don Alexandre M.ª Pons. — Consistent en 50 pessetes. — Al trevallador de la terra que verbalment ó per escrit, sent preferit el que ho fassi de son puny y lletra, exposi miller les diferents operacions que requereix el cultiu de la olivera, ses malalties y manera de combátreles, demostrant que hagi comprovat les seves teories en sos oliverars.

Dos accessits de 25 pessetes del mateix senyor Pons se concedirán als qui segueixin en merit al que obtingui el premi anterior.

Premi del Magnífich Ajuntament d'aquesta vila. — Consistent en 50 pessetes. — Al trevallador pagés d'aquesta Vila (ab preferencia soci d'aquesta Delegació) que verbalment ó per escrit essent preferit el que ho fassi de son puny y lletra, exposi millor les operacions que requereix el cultiu del cirerer, malalties que actualment tenen y manera de combátreles, demostrant á la vegada, que hagi posat en práctica la seva teoria en son terrer.

Premi del Rnt. Dr. Don Joan Alemany y Vidal, Pbre., Rector d'aquesta parroquia. — Consistent en 50 pessetes. — Al jove pagés, solter, feligrés d'aquesta Parroquia que millor proba hagi donat d'amor filial, mantenir ab son

trevall manual á sos pares inhables ó mare viuda, cuidantlos ab esmero y decencia, ó en altre cas, al orfe de pares que mantingui á major nombre de germans seus de menor edat, proporcionantlos bona y cristiana educació.

Premi de la Cambra Agrícola de Sabadell. — Consistent en una máquina de sulfatar, sistema perfeccionat — Al trevallador de la terra que demostrí tenir mes coneixements practichs sobre l'origen, desenrotllo y curació del mildiu, essent preferit el qui demostrí haber aplicat personalment el sistema que sostingui com á medi de curació y obtingut bons resultats.

Premi de la Cambra Agrícola del Vallés. — Consistent en una arada tipo Sor. — Al pagés d'aquesta comarca que mostri un tros de terra, no inferior á una quartera, á la que se li hagin practicat els treballs culturals ab l'oportunitat y coneixement que 's requereix pera prepararla y disposarla per rebre en bones condicions la sembra de blat.

Premi del Foment de la Sericicultura Espanyola. — Consistent en 100 pessetes. — A qui millor desenrotlli el següent tema: «Inconvenients que resulten pera nostre país ab l'inmoderat afany de despoblar els boscos de Catalunya. Ventatjes que reportaria la seva repoblació per medi de les moreres com un dels arbres preferits, tenint en compte entre les seves varies condicions la possibilitat de instaurar ab el temps el cultiu de la criansa del cuch de seda.»

CONDICIONS

Tots els treballs escrits podran serho en catalá ó castellá y enterament inedit, portant cada treball un lema y acompanyat d'un plech que porti al sobre del lema y contingui el nom del autor.

Cada premi anirá acompanyat del corresponent diploma.

La Delegació se reserva per un any la propietat dels treballs premiats.

Els aspirants que pretenguin exposar verbalment qualsevolga dels temes del present Cartell, deurán dirigitse mitjansant una targeta al Secretari del Certamen per tot el present mes, en la que ademés d'haverhi escrit el seu nom, hi posarán el tema pera que respectivament obtin; després reberán avis d'efectuarho devant de les persones que componen el Jurat.

Fará les adjudicacions el Jurat al efecte elegit; y la solemne distribució de premis tindrà lloch, Deu volent, el dia 15 d'Octubre vinent á les 3 de la tarde en el local de la Delegació, ab assistencia de les autoritats locals y Jurat

El Jurat se reserva adjudicar els premis que quedin deserts, als treballs que á son judici ne sien mereixedors.

Formen el Jurat: Don Francisco X. Tobella d'Argila, President. — Don Salvador Dachs y Pous, Vis-President — Don Antoni Domenech y Llonch, Don Salvador Boquet y Vives, Don Felix Fagés y Vilá, Don Jaume Maspons y Camarasa y Don Frederich Ros y Sallent, Vocals. — Don Avelí Xalabarder y Serra, Secretari.

Per la Junta Directiva: El President, Francisco de P. Torras y Sayol. — El Secretari, Avelí Xalabarder.

52

L' Aplech de Puiggraciós

No es com abans un aplech de les famílies mes poderoses de la Comarca, juntament ab els demés vehins dels pobles arreserats al peu d'aquelles montanyes. Moltes de les famílies aludides han deixat la costum heretada dels seus passats y altres han desaparegut, be confonentse en la turba multa de la ciutat, be anant á capgirells dins les radicals transformacions de la societat catalana que s'han deixat sentir per aquelles boscuries, fonts de riquesa en altre temps, pobres y abandonades avuy.

Mes algunes se'n conserven de famílies de noble antigor y algunes segueixen la tradició de pujar á Puiggraciós la diada del Aplech. Una d'elles, la de Draper de La Ametlla. En sa companyia amabilíssima y en la del amic Anton Mayol, de Palou, varem empendrer l'ascensió cap á Puiggraciós la matinada del dilluns. Cavalcant les senyores y á peu els demés, carregades les sarries d'un matxo ab la minestra y utensilis pel dinar, amunt sempre, barrejantnos ab altres colles que feyen el camí mateix que nosaltres, y carregant ab un popular vehí de La Ametlla que ja de bon matí estava massa alegre, ens varem atansar de mica en mica al Castell y hermita, per ahont s'hi veyia formiguejar una multitud mes matinera que nosaltres.

Mentres nosaltres fruiem de les primeres impresions del esplendit panorama, aquell subjecte massa alegre de La Ametlla feya la primera de les innumbrables visites que li tocaven fer, á la cantina del Hostal. Ne surtí mes alegre que may. Mes que may se sentia atret pera parlar en castellá, la seva deria quant se troba en tals circumstancies, mes que may se sentia inclinat á fer cabrioles, algunes de tan incomprendibles com la de llen-sarse d'esquena d'una alsada de tres ó quatre metres, quedant dret com els gats. Aquell gat dels frares, fou durant algunes hores l'animació d'una part de la gentada, fins que aná á escampar la boira montanyes amunt y fondalades avall perseguint y essent perseguit á cops de pedra per colles de ganapies ¡Pobre home! deixemlo.

Al ofici, poch s'hi cabia. No es pas feta la iglesieta pera contenir tan gran nombre de famílies de La Ametlla, La Garriga, Bigues y Rielló, Figaró y de tants altres punts com allá dalt s'havien aplegat. Tres capellans deyen l'ofici y encare que "com mes son, me nos s'entenem" enlestiren depressa, ab tot y haverhi sermó, fet per un frare, de paraula dolsa, vibrant, que dirigia al compacte grupet de fidels que l'escoltaven, frases de cristiá amor embaumades de flaire boscatana. - Penseu germans meus, els deya, que'n aquest mon per cada alegríia hi ha mil tristeses, que pera cullir una flor ens omplim d'espines y penséu que aixó passa lo mateix ab vosaltres, senzills camperols, que ab l'opulent senyor de les grans ciutats. Tots som iguals; tots devém tenir resignació per les naturals contrarietats de la vida y així y sols així, tots podém ser felissos.

Aquella paraula plena de unció evangélica, va fer reviure en mi el recort d'un héroe, el Rector de Montmany que 'ns presenta en Casellas en "Els Sots Ferestechs". ¿Com es possible deixar de tenir present el célebre llibre, visitant aquells llocs? Per aixó preguntava jo ab afany á aquells montanyesos per algunes particularitats reals que han contribuít á que en Casellas pogués escriure alguna de les planes maravoloses del seu discutit llibre. "L' Aleix de les tófonas" l'han conegut els

vells me deyen; el Carbassot joh, el Carbassot! no está pera festes; hauria de venir algun altre dia pera veurel y el veuria baixar al Figaró ó cap á La Ametlla, encorvat, sech, silenciós, agafat á la cua de la burra que mena sempre pera no caure.

¿Y la Rodassocas? vaig preguntar á un mossa de peu dels que 'ns acompanyaven mentres un cop visitat el camaril de la Verge y realisada la dansa, ens apartavem del burgit de dotzenes de colles y de centenars de persones que 's preparaven pera dinar, y baixavem cap al sot de Montmany en busca d'ombres que no 's troben á la cima. - Poch se res de la Rodassocas, feu aquell home; pero en cambi ¿veu ací devant la casa X? Prou n'hi havia hagut allá unes donotes, mare y filles, que 'n la diada d'avuy llogaven un piano pera posar besch á algú, pero les van fer fora fa bona pila d'anys.

- Així donchs, vaig fer jo, les poques ánimmes viventes que queden per aquets sots, ja deuen ser ara á gust del senyor Rector... - Fòtxera, no senyor, no, que prou convindria que fes corre el salpasser pera ferne bona neteja. ¿Que no? ¿Veu el Castell que tenim al devant? Era una torre de moros en altre temps; ara no hi ha mes que quatre paretotes esquerdades de dalt á baix, pero segons se diu, sota terra, hi ha molts tresors amagats. Per aixó per compte de N. y N. hi varem trevallar molt temps una colla d'homes, obrint grans pous y mines pera trobar part ó partida dels tresors amagats. Pero res; lo que succeí, fou que un dia trevallant en N. tot sol dintre d'un dels pous, tot d'una, sense donarse'n compte, li surtí un exércit de gent extranya, garrotejantlo y empaitantlo pou amunt. Quan se vegé salvat, pegá á corre y encara es l'hora que no s'hi ha volgut acostar mes.

- Be ¿y n'esteu ben segur de lo que diheu? ¿Es que ho conteu per haverho vist o per sentirho a dir?

- No ho he pas vist, pero lo que si vaig veure es lo que li diré Tothom va quedar esporoguit, que no's trobaren trevalladors que volguessin continuar les obres, de manera que estan avuy dia, tal com aquell home les va deixar. Un dia, un dels empresaris, va dirme - ¿No podrieu al menys anar a recullir la curriola que ha quedat a la part de fora del pou? - Prou! li vaig dir, mentres me paguéu el jornal. Y dit y fet, perquè no m'espanto així com així. Me'n vaig a la torre, m'acostó al pou. me poso a desfer la corriola y ¡Mare de Deu de Puiggraciós! veig una boira blanca, molt blanca que pujava pou amunt, amunt y ja'm cuidava gaire be á asfixiar, si no que vaig tenir el valor de fugir depressa d'aquell lloch maleit. Arribo a casa sense saber de quin mon era; la vaig pagar cara, perquè fins fa poch som estat malalt del fum d'aquella boira.

- ¡Sí que es estrany aixó! ¿Y no poden pensar com va ser que surtís aquella boira?

- No mes li diré una cosa. En N. y en N. varen anar a preguntarho a una senyora de Barcelona que fa d'aixó que'n diuen sumánbula y va dir que a dintre la boira hi anava un home dels que habiten a baix al pou, que m'hauria estomacat de valent si m'hagués pogut arregar. Pero jo no 'l vaig pas veure.

- ¡A dinar! - ens varen dir els amos de la nostra colla, interrompent la verídica conversa que acabo de transcriure. Y varem dinar deliciosament, sino per la fresca que calia esperar en aquelles altures, donchs el país de la ombra segons en Casellas s'ha convertit en país d'arbrers raquitichs y de roques pelades, per lo saborós del menjar, per la companyia agradable ab que'ns honravem, per

la grandiositat del panorama ab que per tots costats se recreava la vista.

Erem a un tret de bala de la iglesia de Montmany, calia donchs anarhi, com així ho ferem després d'assaborir una tassa d'aromatic café, digne complement del dinar. Visitaron la iglesia y després de saludar a la Rectoria á diferents Rnts. senyors, haventhi a un altre tret de bala la casa del Uyá, allí ens dirigirem aprofitant la felís circumstancia de serhi son nou propietari don Salvador Font, de Barcelona, ab la seva distingida familia.

Una gran bandera catalana corona les importants obres que s'estan fent a la casa, tot y conservant el seu caracter primitiu. L'aspecte exterior respira benestar, cultura, aquella senyorívola franquesa que tan escau a persones de sentiments delicats; y efectiva ment, al trobarnos hostes del Uyá, varem comprendre que la elegancia ciutadana, l'art, el bon gust, el tracte exquisit, havien pres estada al bell mitj d'aquells sots tan ferestechs, tan isolats y de naturalesa tan trista. Per lo mateix, per viu contrast, s'amaraba l'esperit de dolces impresions d'indifinible benestar y poch ens haurien cansat de fruirlo, si per trobarnos al cayent de la tarde, no haguéssim hagut de pensar en tornar á pujar a Puiggraciós pera empendre la devallada sens perdua de temps.

Ab recansa, ens despedirem de la familia Font y per un camí cubert de mates que bon servey fan pera agafarshi y ajudar a pujar, al cap d'un quart d'hora ens trobarem a Puiggraciós, ahont comensava el ball de tarde, un ball vulgar, com el de qualsevol poble ensopit, ab la orquesta de Sant Feliu y un embalat de brancatje, bon xich mes practich y escayent que'ls usuals.

De la banda del Moyanés, treyen el cap per demunt dels cingles de Montmany, arrivant a no tardar fins a la "torre dels moros," castells de boires blanques, que feyen creure que portaven algunes altres intencions que aquelles que surtiren un dia de dintre la torre; no'ns feyen pas gaire goig y per aixó varem decidir abandonar corrents y depressa Puiggraciós.

En marxa donchs; despedit, al cap de mitja hora de caminar, de la familia Draper y remerciantli tantes amabilitats com ens havia prodigat, restarem sols els dos companys, en Mayol y jo, camí de La Garriga.

Realment aquelles boires portaven males intencions; de blanques, se tornaren negres, com negre era'l nostre pervenir, talment com la nit que s'atansava. Un llampech, produint vivíssima lluentor, fou seguit d'un tró que re-trunyint llargues estones per les fondalades, ens avisá en infinitat de tons, que 'ns preparéssim a rebre el xafech, que vingué sense gastar compliments, haventlo de soportar resignadament sense trobar, montanyes avall, una casa en que demanar alberch, un arbre prou brancat pera deturar momentaniament l'aigua, que a bots y a barrals queya freda demunt els nostres cossos escalfats per la llarga caminada.

De caminar, prou que caminavem y ben depressa, pero si no'ns deixava la pluja, en cambi, per mes consol, ens vingué la nit, nit fosca, sense ni tan sols les lluisors del llampech que l'aclarissin de tant en tant. L'aigua ja podia anar sola, no necessitava qui l'acompanyés.

Mes nosaltres sí que además de l'aigua, necessitavem altre companyia, perquè en aquells camins y en aquelles hores de fosca, qui sab ahont hauriem anat a raure. Y la companyia la trobarem, apretant encara mes el pas, en una comitiva grossa qui'ns havia pre-

cedit, de la que'n formaven part gentils senyoretetes de famílies estiuejadores de La Garriga. ¡Tan fines y delicades, tan simpátiques y tan mullades com nosaltres mateixos!

Allavors se'ns obrí el cor a la esperansa. Ja no erem sols a passar per tant poch agradable tranzit; además y sobre tot, ja veyem a l'altra banda d'una espessa cortina d'aigua, uns llumets aixerits y bellugadissos. Semblava com si'ns fessin momarotes, pero no'ns en sentíem molestats, no, perquè pensavem que si en aquell moment il·luminaven carrers y llars plens de la santa beatitut d'un poble assossegat, á no tardar ens hi trobaríem nosaltres en aquell poble de La Garriga y no en va truaríem a una casa ahont demanar aculliment... y roba aixuta. A Can Dachs hi varem trobar á tot pler, tot lo que podíem de sitjar en tan crítiques circumstancies.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Crónica Comarcal

Llinàs

Ab molta concurrència de forasters especialment de Cardedeu, s'ha celebrat la festa major.

Hi havia dos envelats. En el mes concorregut per la colonia, al ferse el ball de rams va quedar-se'l el senyor Monegal, que fa molts istius ve a visitarnos y ab tal motiu pronunciá un discurs dient que agraida la colonia a la població, se complavia en oferir el ram a la esposa del Alcalde. Va ser molt aplaudit.

Ab motiu de la festa major s'han vist en algunes cases, mes bançeres catalanes que de costum.

La Garriga

Gran fou l'exit de la festa ó aplech de la Mare de Deu del Camí, vulgarment anomenada «festa del bosch» per celebrarse la part profana de dita festa en el frondós y tant conegut bosch de «can Tarrés».

Com se anuncia oportunament en els programes, comensá dita festa ab missa á la capella de la Verge del Camí, situada a la entrada del bosch y unida á la casa Tarrés, ab sermó y cant dels goigs a dita Verge per un chor de senyoretetes de la colonia. Després al aixecarse algunes bombes ó globos se celebrá en la plassa de de dit bosch, la dansa.

A les quatre de la tarde, comensá l'orquestra á tocar el programa, acudint de tots indrets en grups nombrosos y en carruatjes els forasters que estiue javen en els pobles vehins, arribant á reunir-se en dit lloch les colonies en pes de La Garriga, La Ametlla, Figaró, nutridíssimes representacions de les de Cardedeu, Samalús La Roca, Granollers y altres punts.

Impossible es pretendre fer una llista de les famílies, per no caure en descuits nombrosos.

La família Rosselló, ab la galanteria que la caracterisa feu els honors de la casa als numerosos concurrents.

L'aspecte era preciós entre les seculars alsines unides les branques ab un cel de serpentina y paperets, la gran gentada á la plassa y escampats en diferents indrets les tartanes, jardineres y automòvils, arribant-se á reunir prop d'un centenar de carruatjes.

Aquesta festa que tant sols compta ab tres anys de existencia, es tal l'interés y satisfacció que proporciona als concurrents, que cada any ha doblat la concurrència, poguent-se ja dir que l'Aplech de la Mare de Deu del Camí, es l'Aplech de les colonies estiuenques de la part alta del Valles.

La Companyia d'alta Comedia que dirigeixen els senyors Torelló y Caralt y en la que hi pren part la distingida primera actriu senyora Puchol, que actualment treballa en el teatre del Circol de Recreu, ja anuncia la seva despedida en nostra població pera la present temporada.

Posara en escena per despedida les següents obres:

El diumenge dia 23 del corrent: el sàinet *Lo àiari ho porta* y el drama en tres actes *Mariana*.

El dilluns dia 24, festivitad de la Mare de Deu de la Meicé: el sàinet *Els mals esperits* y la producció en tres actes d'en Santiago Rusiñol, *Buena gente*.

Mentres aquesta Companyia ha actuat en el Circol de Recreu, aquest local s'ha vist extraordinariament concorregut y els artistes han sigut aplaudits de debò per lo be que treballen.

Mollet.

A efecte de corcarse els raimos d'algunes vinyes y en sa conseqüencia pudrirse, s'ha comensat á veurer en aquest terme á vremenar. Ja es de suposar la calitat de ví que de tal vrema sortirà.

Els terrenos de regadiu d'aquest poble encara se van regant ab mes ó menos pena, poguent-se salvar els esplets de tardanerías, que per ara (gracies á Deu) presenten molt bon aspecte.

Dies enrera un senyor regidor se vegé insultat y maltractat pel ex regidor senyor Busquets, que sens dubte per desfogarse li fou necessari expelir la bilis que tenia retinguda de temps. Aquest senyor Busquets al efectuar la bronca no's debia recordar que per curarse de la malaltia que sofreix, segons alegá al presentar la dimissió de regidor, no deu disgustarse, donchs que ab malalties nervioses, com la que pateix, lo primer que's recomana es la calma y la bona vida.

¡Ja va fer bé de traslladar el domicili á Martorelles, ja que allí es mes facil que hi trovi lo que necessita!

Senyor Busquets: no's descuidi además de procurarse calma y de pendre forsa til la, que aplaca els nirvis. Initi al seu inspirador senyor Alsina, que segons diu, s'empassa molta saliva encara que manifesti serenitat. Paciencia.

Dintre ppchs dies s'obrirá el local nou construït expressament pera hostatjarhi l'Ateneu recentment constituït. Ja'n parlarém.

Cardedeu

S'ha celebrat la festa del somatent com cap any s'havia vist. A les set del matí del dia 7, sardanes á la plassa per una banda de Barcelona; á les vuit, el toch del somatent com á senyal de reunir-se; á les nou, missa de campanya, assistinthi les autoritats y el poble, fent guardia individuals del mateix cos, seguint tochs de corneta y banda. Acabada la missa se dirigí tothom al tir al blanc, ahont foren obsequiats ab un esmorsar; durant el tir se tocaren sardanes, ballantles els joves y senyoretetes allí reunits fins á la una de la tarde. Feya goig de veure els sardanistes; semblava talment que erem al Empordá; alguns lluien la barretina vermella y les noyes vestits blancs, resultant un conjunt bonich per demés.

El dia 8 se continuá el tir, prenenthi part les senyoretetes. Les sorts foren guanyades pels individuals següents: Primer premi: una carabina Remington y un xay, á don Agustí Morató. Segon premi: una carabina Remington y dos pollastres, á don Matias Pineda. Tercer premi: una carabina Remington, á don Pau Vendrell. Quart premi: una oca, á don Joseph Malla, subcabo. Foren objecte de molts elogis pels allí presents y'l poble, felicitantlos pel bon acert en fer blanc, havent de tirar drets y sense apoyarse en res.

S'están fent els preparatius pera la festa de la Germanat de Santa Espina que's celebrarà el dia 23 del corrent. S'ha contractat la orquesta «Moderna Catalana» de Granollers

Llerona

Hem celebrat la festa major ab la solemnitat acostumada dels demés anys.

Les funcions religioses han sigut molt solemnes y concorregudes.

El primer dia hi hagué ofici y professó ab asistencia de les autoritats de la vila y Rectors y capellans dels pobles vehins. A la professó portaven el talem els dos Administradors majors y els senyors Rovira de Villar, Trias, Fages y Margens.

Aquest any sols hi ha hagut un envelat y á satisfacció de tothom.

El primer dia la concurrència de forasters fou escassa, per ensopegarse també á La Garriga la festa del Bosch.

Al vespre, algunes famílies se reuniren en el Mas Santa Digna passant una vetllada molt entretinguda y agradable: hi havia abundancia de fanalets de colors y executá unes quantes pessas al piano la senyoreta Angelina Camp, que fou molt aplaudida.

El segon dia ja se vegé mes concorreguda; haventhi famílies de La Garriga, Granollers, Figaró, La Ametlla, Samalús Cánoves y altres pobles vehins.

La orquesta «Nova lluro» de Mataró, estigué molt ajustada en tots els actes a que prengué part.

S'espera ab molt interés el resultat del repart de consums, cosa que per Les Franqueses, Llerona, Corró de Munt, Corró d'Avall y Marata, es de gran importancia.

Sembla que als caciquistes se'ls posará el peu á rotllo. Si volen evitar rahons, aixís s'ha de fer.

Granollers.

Un dels dies de festa major, segons se diu, va venir un senyor que diu que's diu Travé y que fa de Diputat dels cacichs. Com que d'aquesta mala farda, ja gayre be no'n queda, aquell senyor va estar molt abandonat, ab tot y els esforços que feren pera voltar-lo de gent que semblés alguna cosa.

Pero ni semblant ser persona com cal, ni no semblantho, ningú va anar á dir res al foraster; els empleats del Ajuntament prou anaven á cercar gent pera que anessin á veure al tal Travé, pero tothom contestava que ja'l te per vist.

Nosaltres fem vots, que es lo que necessita, pera que no torni mes.

Divendres de la setmana passada, al matí, el primer tren descendent de La Garriga al entrar en la estació pe Canovelles va sortir dels rails quedant entre les dugues vies. Els passatjers reberen el sust conseqüent, donchs gracies á un voler de Deu no hi va haver cap desgracia personal.

Se diu que l'aguller va donar malament l'agulla.

Als passatjers no se'ls va volguer abonar l'import del passatge, obligantlos, cas de volguerlo aprofitar, á esperar l'arribada d'un tren que avia de venir de Barcelona á recullirlos pera continuar el viatge.

—Sulfats de Coure DEBRIEG.—D'acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipòsit y venda.—Manel Tort. — Granollers.

El nostre distingit amic don Agustí Alomar y Estrany, ha passat per la pena de veure morir á un filllet seu de curta edat que era l'encant de la familia. A tota ella enviém el pesam mes sentit, desitjant que's fassi carrech de que Deu ha volgut un angelet mes al cel.

Pera diumenge vinent, el jovent estiuejador está preparant un ball al Casino de Granollers. Com els anteriors s'espera veurel concorregut de les colonies de Cardedeu, La Garriga y demés pobles del voltant, única manera de que els balls del Casino resultin animats.

Tota vegada que'l senyor Administrador de Correos d'aquesta població ha demostrat interessarse verament pera la millora de dit servey, li demaném y esperém que'ns complaurá, que designi un bussó pera els impresos y tarjetes de visita, á fi de que el públich no tinga de molestarse á pujar á l'administració pera enviar una senzilla tarjeta de visitat ó un impres com ho te de fer en l'actualitat. Ja suposém que ab aquesta molestia s'evita un xich l'abús que abans se feya enviant impresos, mes creyém també, que'l públich te dret á tota mena de facilitats.

Impremia de Jaume Joseph.—Granollers.

EL ÁGUILA

Magatzems de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ A MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Disponible

Agencia general de Negocis

de

MANEL TORT

Plassa de la Corona, 6.-GRANOLLERS.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Proccures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstams hipotecaris y en lletres; cobro de crèdits de totes procedencies; Altés y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets reials; Associació y expedients de quintes; Serveys y treballs especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc; etc.

Tractes y honoraris convencionals.

Abonats de varles classes ó tarifes.

SASTRERIA

de

J. GUASCH

Plassa del Bestlar, 42.-GRANOLLERS.

Trajos desde 40 á 100 ptes.

Promptitut, economía y esmerada confecció.

EL PROBLEMA CATALAN

Obra escrita per el Diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer. - Preu: 30 céntims
-Se ven á l' Administració d' aquest setmanari (Lletjós, 31.-GRANOLLERS).